

18 Σεπτεμβρίου 2014

Σταυρός η σκέπη της Εκκλησίας.(π.Δημητρίου Μπόκου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)





Μια εντελώς θαυμαστή, όσο και παράδοξη εμφάνιση του Θεού έγινε στον πατριάρχη Αβραάμ, ενώ αυτός καθόταν στη θύρα της σκηνής του, μέρα μεσημέρι, στη Χεβρών, κοντά στη δρυ του Μαμβρή.

Καθώς σήκωσε τα μάτια του, είδε τρεις άνδρες να στέκονται απέναντί του. Έτρεξε αμέσως να τους προϋπαντήσει και τους προσκύνησε ως τη γη.

- Κύριέ μου, είπε, αν έχω την εύνοιά σου, μην προσπεράσεις τον δούλο σου. Ας φέρουν λίγο νερό να πλύνετε τα πόδια σας, και μετά μπορείτε να δροσιστείτε

κάτω από το δέντρο. Θα φέρω και λίγο ψωμί να πάρετε δύναμη, και μετά μπορείτε να πηγαίνετε. Περάστε λοιπόν από τον δούλο σας.

Εκείνοι απάντησαν:

- Κάνε όπως είπες.

Τότε ο Αβραάμ έτρεξε στη σκηνή και είπε στη Σάρρα:

- Πάρε γρήγορα τρεις γαβάθες αλεύρι εκλεκτό, ζύμωσε το και κάνε πίττες.

Μετά έτρεξε στα βόδια, πήρε ένα μοσχάρι τρυφερό και καλό, το έδωσε στον υπηρέτη κι εκείνος το ετοίμασε γρήγορα. Πήρε ακόμα βούτυρο, γάλα και μαζί με το μοσχάρι που είχε ετοιμάσει, τα παρέθεσε μπροστά τους. Και ενώ εκείνοι έτρωγαν, αυτός τους παραστεκόταν κάτω από το δέντρο (Γεν. 18, 1-8).

Το περιστατικό αυτό, γνωστό και ως «Φιλοξενία του Αβραάμ», θεωρείται ως φανέρωση του Τριαδικού Θεού, Πατρός, Υιού και Αγίου Πνεύματος, και καθιερώθηκε στην ορθόδοξη εικονογραφία ως η κατ' εξοχήν εικόνα της Αγίας Τριάδος. Είναι χαρακτηριστικό, ότι μιλώντας για τους τρεις άνδρες η Αγία Γραφή, τους προσδιορίζει συνεχώς με το όνομα «ο Κύριος».

Πέρα όμως από το ότι το γεγονός αυτό είναι μια φανερή μαρτυρία της τριαδικότητας του Θεού, ενυπάρχει και μια ακόμη διάσταση σ' αυτό. Είναι μια προτύπωση, ένας συμβολισμός του γεγονότος της Εκκλησίας: Έχουμε τον Τριαδικό Θεό, τον δημιουργό και πατέρα, σε μια αξιοζήλευτη σκηνή αληθινής κοινωνίας με τα επί γης πιστά τέκνα Του, τον Αβραάμ και τη Σάρρα. Μια πρότυπη εικόνα, ένα αρχέτυπο της Εκκλησίας, θριαμβεύουσας και στρατευομένης.

Στο όλο σκηνικό κάτω από την δρυ την Μαμβρή, ένα δέντρο ρωμαλέο, γεμάτο ζωή και δροσιά, που δεν μνημονεύεται τυχαία, αφού η Αγία Γραφή δεν μας συνηθίζει σε άχρηστες πληροφορίες και λεπτομέρειες, αναφέρεται ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγοντας: «Ποιά είναι η σκηνή κάτω από την δρυ του Μαμβρή; Είναι οπωσδήποτε η Εκκλησία υπό την σκέπη του Σταυρού. Και παρομοιάζεται ο Σταυρός με τη βελανιδιά, επειδή το ξύλο της είναι γερό και αλύγιστο».

Και είναι απόλυτα φυσικός ο συμβολισμός αυτός, αφού ο Σταυρός περιγράφεται παντού σαν ένα ζωηφόρο φυτό, που φυτρώνει από τα άδυτα της γης, υψώνεται σε ύψος τεράστιο, γίνεται σε εύρος και μήκος ίσος με τον ουρανό και αγιάζει με τα τέσσερα άκρα του (τετραμερής) τον τετραπέρατο κόσμο (=τα τέσσερα πέρατα του κόσμου). Που βλαστάνει και αναπτύσσεται στο μυστικό παράδεισο (=κήπο) που λέγεται Θεοτόκος. Και μας θυμίζει το δέντρο της ζωής στο μέσον του Παραδείσου, απ' τον καρπό του οποίου έφαγαν παράκαιρα οι Πρωτόπλαστοι, οδηγώντας έτσι το γένος μας στον πνευματικό και σωματικό θάνατο. Αυτόν τον θάνατο καταργεί τώρα ο Σταυρός, καθώς μας οδηγεί προς τον καρπό του ξύλου της ζωής, τον Χριστό, απ' τον οποίο τρώγοντας δεν αποθνήσκουμε. Είναι ο Σταυρός, μαζί με την Ανάσταση, η σωτηρία που «προ αιώνων ειργάσατο(=πραγματοποίησε) εν μέσω της γης» ο Θεός. Σκεπάζει τώρα και σώζει

ολόκληρη την Εκκλησία, όπως προστάτευε η δρυς του Μαμβρή τη σκηνή του Αβραάμ.

Εμείς; Είμαστε άραγε κάτω από αυτήν την σκέπη του Σταυρού;

(ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, αρ. φ. 350, Σεπτ. 2012)

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com